

Kar Keyfimi Kaçtı

– EDİP GÜL · 02 Ocak 2024

AA Anıları KAR KEYFİM KAÇTI

BeğenAntolojiYorumlarPaylaşTwee

KAR KEYFİM KAÇTI

11.01.15

Bir haftalık kar tatili öğrenim zevkimiz ve alışkanlığımızı bozdu. Pazartesi okullar açılıyor. Neredeyse bir yarıyıl tatili yaptık. Her geçen gün bir sonraki gün için tatil beklentisi, öğretmenlerin performans ve yazılı notlarını kaydetme zorunluluğu tatili sıkıntıya boğdu.

Doğru dürüst kartopu bile oynayamadık. Son yılların en soğuk kışı. Kara hasret bu kenti bile kardan usandırdı. Karda eve kapanma zorunluluğu, yolların yürünemez hale geliş bu güzelim kar havasının zevkini kaçırmakta yarıştılar.

Hasılı yıllardır beklediğimiz sevgili kar keyfimizi pek iç açıcı şekilde tadamadık. Gece kar yağışının zevkini doya doya seyredelememek ne hazin. Bir yandan soğuk, öbür yandan tatil düşüncesi, diğer yandan bir öğretmen olarak not verme sıkıntısı u yıllarca beklediğimiz en zevkli havamızın tadını kaçırdı.

İnternetin arıza vermesi de cabası. Televizyon yayınlarının aksaması üstüne tuz biber ekliyor, bunca terslik bu kaç yılda bir gelen kar keyfini kaçırıyordu. Etraf hala kar içinde. Dünkü yağmur bile buzlanmış çevreyi açamadı. Erimedi buzlar, açılmadı yollar. Hepsinden beteri aile içinde karı sevmeyen, sürekli dert yanan birinin etrafa saçtığı negatif dalga hayattan ve kardan yeterince keyif ve zevk almamı engelledi.

Oysa ben bu karlı havaları ne çok severdim. Yıllar var ki bu kentte kara hasret gidiyordum.

Oysa üniversite yıllarında Erzurum, ilk öğretmenlik yıllarımda Ankara kara doymama, hatta ondan bıkmama yol açmış, çocukluğumun İzmit'inde kendine doyurmadan çekip giden kardan usandırmıştı.

Oysa çocukluğumuzda kar yağın gün ve gecelerimizin arkadaşlarla kartopu oynayarak ve bayır

yerlerden kayarak geçirdiğimiz, karda yürüdüğümüz günler ne günlerdi.

Oysa şimdi ömrümüzün sonbaharında aynı mevsimin bu kadar zevksiz geçmesi bana gayet zor göründü.

Hayat bu demek miydi? Her şeyin iyi ve güzeli gençlikte miydi? Oysa ben hala aşık olabiliyor, yaşama başıma bakmadan bu aşkla şiirler yazabiliyordum. Bu platonik aşklar bana yaşama sevinci aşıyor, ömrümün hazan mevsiminde hayatın güçlüklerini yenmem yardımcı oluyordu.

Son durak, yanılğı, canan, özge aşk bu şiirlerden. Artık basılı kitaplar çıkarmamın zamanı. Oysa kendimde böyle bir güç bulamıyorum. Bilinçaltıma hep Yahya Kemal'in hayatı kazılı. Sanal dünyada 60 binlere ulaşan şiir reytinglerim beni tatmin etmiyordu. Çünkü hala sanal dünyadan haberi olmayan büyük bir çevre vardı.

Gerçi sanal dünya git git öbürünü yeniyor ve sahadan uzaklaştırıyor, ama biz hala o eski alışkanlıklarımızdan vaz geçemiyoruz. Bu da bende büyük bir eksiklik duygusu yaratıyor. Belki de hala velut olmamın altında yatan en önemli etken bu. Hayatımı onunla anlamlı kılıyorum. Elimle tutabileceğim bir kitabım olmayınca her geçen gün yeni bir esere koşullanıyorum. Adeta zorluyor beni şartlar. Belki de bu eksiklik bir as yaratıyor bana.

Bu denli derin aşk şiirleri yazabilmemde etken olan durumun bu olduğunu düşünüyorum. O halde var olsun sanal dünya. Var olsun sanal okuyucular.

Ahmet Kemal

Kayıt Tarihi : 11.1.2015